

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว เพื่อให้มีหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติหน้าที่ และมีบทลงโทษกรณีลูกจ้างชั่วคราวมีเหตุกระทำผิดวินัย หรือจรรยาบรรณ ส่งเสริมให้การปฏิบัติหน้าที่ของลูกจ้างชั่วคราวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามแบบแผนของราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒๒๓-๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๖ จึงวางข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๖ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๖ ลูกจ้างชั่วคราวพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- ๒๖.๑ ตาย
- ๒๖.๒ ลาออก
- ๒๖.๓ ถูกเลิกจ้างตามข้อ ๑๖ วรรคสอง
- ๒๖.๔ ไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณ
- ๒๖.๕ สิ้นสุดสัญญาจ้าง
- ๒๖.๖ กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- ๒๖.๗ ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษา
- ๒๖.๘ ขาดคุณสมบัติตามความในข้อ ๗”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น หมวด ๘ หน้าที่ วินัยและการรักษาวินัย และหมวด ๙ การดำเนินการทางวินัย

“หมวด ๘

หน้าที่ วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๒๙ ลูกจ้างชั่วคราวต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เทียบธรรม ขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของราชการ

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ลูกจ้างชั่วคราวต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการมติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ

การปฏิบัติหน้าที่โดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ หรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวัง รักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๐ ลูกจ้างชั่วคราวต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย และต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วยการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ผู้บังคับบัญชาสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือการรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๑ ลูกจ้างชั่วคราว ต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๓๒ ลูกจ้างชั่วคราวต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี มีความสุภาพเรียบร้อย วางตนให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ รักษาความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลในการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติราชการด้วยกัน

การกลั่นแกล้ง การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหงผู้ร่วมปฏิบัติราชการ นักศึกษา หรือประชาชน เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๓๓ ลูกจ้างชั่วคราวต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่การงานของตน การกระทำดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๓๔ ลูกจ้างชั่วคราวต้องไม่เป็นการรวมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท เว้นแต่เป็นการปฏิบัติงานหรือได้รับมอบหมายจากอธิการบดี

ข้อ ๓๕ ลูกจ้างชั่วคราวต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๖ ลูกจ้างชั่วคราวต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๓๗ ลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับนี้ ถ้าการประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้นไม่เป็นความผิดวินัย ให้หัวหน้าหน่วยงานดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดหรือทำทัณฑ์บน

ลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บนตามวรรคหนึ่ง ให้นำหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับกับข้าราชการมาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๓๘ หัวหน้าหน่วยงานผู้ใดเมื่อปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดกระทำผิดวินัยละเลยไม่ดำเนินการทางวินัยตาม หมวด ๙ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

หัวหน้าหน่วยงานผู้ใดกลั่นแกล้งลูกจ้างชั่วคราวในการกล่าวหาหรือดำเนินการทางวินัย ให้ถือว่าหัวหน้าหน่วยงานผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๙ ลูกจ้างชั่วคราวต้องรักษาวินัยและจรรยาบรรณตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด ลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตาม ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย

ข้อ ๔๐ โทษทางวินัยมี ๓ สถานคือ

๔๐.๑ ภาคทัณฑ์

๔๐.๒ ลดค่าจ้าง

๔๐.๓ เลิกจ้าง

หมวด ๙

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๔๑ กรณีที่มีหลักฐานตามสมควรว่าลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน เว้นแต่เป็นกรณีการกระทำผิดวินัยที่มีโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง จะไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวน อธิการบดีจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวนเบื้องต้นว่าการกล่าวหาอันมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้

คณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งโดยยึดถือหลักความเป็นกลาง และให้แต่งตั้งจากข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย โดยต้องประกอบด้วยผู้มีความรู้ด้านกฎหมายอย่างน้อย ๑ คน ทั้งนี้ให้มีสาระสำคัญตามแบบ สลจ.๑ ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๔๒ หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณากรณีที่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังนี้

๔๒.๑ เรียกผู้ถูกกล่าวหาามาเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยแจ้งว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือผิดจรรยาบรรณกรณีใด และให้ถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร ตามแบบ สลจ.๒ หากผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหาในวันที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด ให้แจ้งข้อกล่าวหาเป็นหนังสือไปยังสำนักงานของผู้ถูกกล่าวหา และให้ถือเอาวันที่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานนั้นรับหนังสือไว้เป็นวันรับทราบข้อกล่าวหา

๔๒.๒ หากผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาจริง ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกถ้อยคำไว้ ตามแบบ สลจ.๓ โดยจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้

หากผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธ ให้เปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนภายในเวลาอันสมควร โดยผู้ถูกกล่าวหาจะให้ถ้อยคำด้วยวาจา หรือเป็นหนังสือก็ได้

๔๒.๓ คณะกรรมการอาจเรียกผู้ถูกกล่าวหา และพยาน มาให้ถ้อยคำตามที่เห็นสมควรก็ได้ โดยบันทึกถ้อยคำไว้ตามแบบ สลจ.๔

๔๒.๔ เมื่อได้ดำเนินการตาม ๔๒.๑ ๔๒.๒ และ ๔๒.๓ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานและดำเนินการประชุมเพื่อลงมติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดกรณีใด ตามข้อใด หรือผิดจรรยาบรรณกรณีใด ตามข้อใด และควรรับโทษสถานใดและเมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วให้เสนอรายงานการสอบสวนต่ออธิการบดี การดำเนินการตามข้อนี้ให้ใช้แบบ สลจ.๕

ข้อ ๔๓ กรณีลูกจ้างชั่วคราวกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงให้อธิการบดีมีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือลดค่าจ้างครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละ ๖ เป็นเวลาไม่เกินสามเดือน

กรณีลูกจ้างชั่วคราวกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้อธิการบดีมีอำนาจสั่งลงโทษปลดออก

ข้อ ๔๔ การสั่งลงโทษ วิธีการออกคำสั่ง และการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่ใช้บังคับกับข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ข้อ ๔๕ ลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัย มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัย ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และการวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยให้ถือเป็นที่สุด”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(ศาสตราจารย์กิตติคุณเปี่ยมศักดิ์ เมณะเสวตร)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย